

В И С Т У П

Голови Спільного представницького органу об'єднань профспілок Осового Г.В.
23 серпня 2016 р.

**Шановний пане Прем'єр-міністре і члени Уряду,
Шановні соціальні партнери,
Колеги!**

Укладення Генеральної угоди знаменує собою завершення тривалого і досить непростого процесу тристоронніх колективних переговорів.

Її підписання напередодні важливої у житті українського суспільства події - Дня незалежності України свідчить про можливість **консолідації влади, бізнесу і працівників** задля кращого майбутнього.

Адже, у нас спільна мета – розбудова економічно сильної, соціальної держави та підвищення добробуту людей. Так би діяти й українському парламенту.

Генеральна угода на національному рівні – це вершина системи регулювання соціально - трудових відносин. Вона є фундаментом для майже 100 галузевих і територіальних угод, понад 70 тисяч колективних договорів на підприємствах.

Важливо, що така система надає можливості додаткових гарантій захисту практично для всіх 8 мільйонів працівників як державного так і приватного секторів економіки.

Слід зазначити, профспілкова сторона у ході переговорів вимагала максимального наближення положень Генеральної угоди до європейських норм і соціальних стандартів.

Виконання Угоди про асоціацію з ЄС об'єктивно вимагає від соціальних партнерів спрямування системи колективних договорів і угод на справедливий розподіл результатів праці між державою працівниками і бізнесом.

Як Ви не раз наголошували, Володимире Борисовичу, праця в Україні дуже недооцінена.

В структурі доходів населення вона становить лише 36%. Будемо відверті – не все, що профспілки пропонували увійшло до остаточного тексту Угоди.

Разом з тим є усвідомлення чому це нам не вдалося:

Насамперед, - через скрутну фінансово-економічну ситуацію в країні, яка фактично перебуває у стані війни;

І цілком зрозуміло, що урядова сторона і організації роботодавців теж не менш жорстко відстоювала свої інтереси.

Тому Угода — є результатом компромісу.

Що є найважливішим для трудівників у цій Угоді.

Це, по-перше, можливості розширення зайнятості, підвищення конкурентоспроможності на ринку праці, скорочення рівня безробіття (орієнтовно на 300 тис. осіб).

Разом з тим маємо застереження, що **структурні реформи в економіці** повинні призводити не до скорочень і вивільнення, а відкривати нові можливості для зайнятості на високотехнологічних робочих місцях.

Це обов'язок держави і роботодавців.

По-друге, Угода фактично дає старт анонсованої Урядом реформи оплати праці. Після провальних у цьому плані попередніх двох років падіння реальної заробітної плати, Угода закладає нарешті зростання заробітної плати темпами вищими від інфляції.

Мінімальна оплата праці уже в цьому році має бути підвищена не менше ніж на 10 відсотків понад визначену законом. А середня зарплата зрости майже на 20 відсотків.

Це вкрай важливо для захисту людей в умовах безперервного зростання цін і тарифів.

Профспілки переконані, що немає іншої альтернативи росту цін і тарифів як зростання зарплат, пенсій, стипендій!

Нажаль, в **бюджетній сфері**, незважаючи на підвищення посадових окладів розрив з мінімальною зарплатою все ще зберігатиметься. Цю проблему нам потрібно вирішувати разом з Урядом більш прискореними темпами.

Для посилення соціального захисту Уряд має **затвердити новий прожитковий мінімум**. Який би реально відповідав фактичним життєво необхідним витратам населення.

На цьому шляху уже зроблено певні кроки. Нещодавно ратифіковано дві соціально важливі **конвенції Міжнародної організації праці №102 і 117, підписано Меморандум «Гідна праця в Україні»**. І нам потрібно за допомогою цієї авторитетної структури ООН вибудувати надійну сучасну систему соціального захисту.

Це стосується також **загальнообов'язкового державного соціального страхування**.

Нажаль непередумані дії попереднього Уряду і парламенту призвели до багатьох негативних наслідків і поставили пенсійний та **інші фонди соціального страхування** і застрахованих осіб на грань виживання.

Добре, що в процесі переговорів сторони все ж таки усвідомили пагубність такої недальновидної соціальної політики і Угодою передбачається ряд заходів для виправлення ситуації.

Зокрема, потрібні рішучі дії по легалізації зайнятості та заробітних плат як найдоступнішого на сьогодні джерела фінансування дефіциту соціальних фондів.

Цілий розділ у тексті Угоди **присвячено умовам праці, захисту від виробничого травматизму та професійних захворювань**.

Сконцентровано зусилля на реалізацію заходів Загальнодержавної програми з поліпшення безпеки праці до 2018 року та її належного фінансового забезпечення, збереження гарантій працівникам.

Враховуючи, що така державна програма реалізується вже третій рік пропонуємо в порядку контролю на засіданні Уряду розглянути стан її виконання.

Профспілки зі свого боку будуть посилювати громадський контроль за дотримання роботодавцями законів, вимагати також від держави ефективної роботи інспекції праці, безперешкодного доступу інспекторів до робочих місць.

Оскільки як показує моніторинг, порушення трудових договорів та умов праці, є дуже масштабним явищем.

Тут не повинно бути ніяких компромісів та відмовок, адже йдеться про життя, безпеку і здоров'я мільйонів працівників.

І останнє, що хотів би зазначити, Угода буде ефективною, а соціальний мир забезпечено, якщо кожна із сторін, яка взяла на себе зобов'язання буде сумлінно їх виконувати.

Таким першим тестом на готовність до її виконання стане процес підготовки проекту **Державного бюджету України** на наступний рік.

Сподіваємося, Володимире Борисовичу, що урядова сторона буде чітко дотримуватися правил і процедур проведення консультацій з профспілками і роботодавцями.

Водночас пропонуємо провести обговорення проекту Держбюджету на засідання Національної тристоронньої соціально-економічної ради у вересні, тобто до внесення Урядом законопроекту до Верховної Ради.

Користуючись нагодою, дозвольте привітати всіх присутніх з Днем державного прапора, Днем Незалежності України та побажати успіхів на ниві розбудови української державності.